

Vypečený víkend u Pupkácu

Napsal uživatel Blanka Tornádo Prudilová
Pátek, 27 Květen 2005 03:00

Tak máme za sebou pěkně "vypečený" víkend, který docela věrně vystihuje úsloví, že co Tě nezabije, to Tě posílí. Tak se o to s Vámi chceme podělit:

Do Náměště nad Oslavou jsme se moc těšili, slyšeli jsme na Náměšťskou Placku jen samou chválu. Tak jsme se zkusili přihlásit a byli jsme přijati do sobotní soutěže trampských kapel. V sobotu jsme ještě odpoledne hráli na zemědělské výstavě v Přerově,

Blanka Tornádo Prudilová

foto: Tomáš Pohl ©

akže směr Náměšť jsme odjížděli až kolem 17.00 a pořadatelé už předem věděli, že přijedeme se zpožděním a zařadili nás na samý konec soutěže. Když jsme míjeli Brno, volali nám zodpovědně na mobil, aby se ujistili, zda jedeme a vše je O.K. Když jsme projížděli kolem Devíti křížů, Jirkův Forman zdechl, přestal reagovat, přístrojové ručičky spadly dolů, ani nebrzdil - a smrad. Naštěstí jsme to na rovném úseku dobrzdili do odstaveného pruhu na ruční brzdu. To už se spod kapoty valil hustý černý dým. A než jsme rychle vytahali všechno z auta (hlavně nástroje!), už z motoru šlehaly plameny... Za dvacet minut hasiči uhasili, policie sepsala hlášení. Nikdo za to nemohl. Asi něco v elektrice. Naštěstí nikomu se nic nestalo, jen motorový prostor totálně seškvařen.

Pořadatelé z Náměšti pro nás do půl hodiny přijeli dvěma vozy, naložili nás, zapřáhli Jirkův Škvarek (auto okamžitě pokřtěno!) a za blikajícího policejního doprovodu odtáhli do Velké Bíteše na parkoviště pod dálnicí, kde jsme ho po dohodě s obsluhou benzínky opustili. Jestli ho někdo nerozebral, stojí tam dosud... Manželé Schmidtovi (pořadatelé Náměšťské Placky a opravdu zlatí, báječní lidé) nás pak odvezli do Náměště, kde už všichni odsoutěžili.

Takže jsme hned naběhli na pódium a zahráli 4 písničky. Při "*Nepůjdeme spát*" v místě, kde se zpívá, že "

všichni

Vypečený víkend u Pupkácu

Napsal uživatel Blanka Tornádo Prudilová
Pátek, 27 Květen 2005 03:00

máme oči rudý, za to může dým

...", se Hroch skoro zakuckal smíchy a přestože tahle písnička není k smíchu, všichni nám to odpustili, protože už věděli, co se nám přihodilo. Tak nějak jsme vyhráli, zahráli ještě dvě písničky jako vítězové, pozdravili se s

Ozvěnou

(hrála nádherně, ostatně jako vždy), rozloučili se s báječnými pořadateli, sbalili krásnou putovní placku a jeli domů vzpamatovat se.

Naštěstí tam byl kamarád Míra Zajac - spřízněnec Tempo di vlak. Byl tam sám Fordem Mondeo a vracel se do Ostravy, takže nás všechny čtyři i s kontrabasem, kytarou a veškerou bagáží velmi ochotně a nezištně naložil, po cestě nám pouštěl bezvadnou muziku a bezpečně nás odvezl až domů do Lipníku nad Bečvou.

V neděli, už trošku vzpamatovaní, jsme během šestihodinového maratónu natočili u Františka Petříka podklady pro všech 12 písniček na chystané CD a bylo po víkendu. Ten teda byl...

Co z toho plyne za ponaučení?

Že když nejde o život, jde o h.....

Že se vyplatí vozit v autě funkční hasicí přístroj.

Že dobrých lidí je na světě chválabohu ještě dost a určitě víc než těch, kteří v oněch kritických nekonečných dvaceti minutách prosvištěli kolem nás - zoufale mávajících - a jenom přibrzdili, aby si pobaveně prohlédli hořící auto.

Že soudržnost lidská, pochopení, obětavost a prostě kamarádství nejsou vyvážitelné žádnými hmotnými statky.

Že sladká vůně vítězství dokáže přebít zápach štiplavého černého dýmu (alespoň do doby, než

Vypečený víkend u Pupkácu

Napsal uživatel Blanka Tornádo Prudilová
Pátek, 27 Květen 2005 03:00

přijde faktura za odtah a opravu Škvarku).

Že je příjemnější hasit žízeň než hořící dopravní prostředek.

Že už si nikdy nebudeme dělat táborák přímo na dálnici.

Tož tak.

Přejeme všem dobré a ještě lepší dny!

Za očouzené Pupkáče zdraví